

Om Alderdomsunderstøttelse.

Kontorchef Ræder tilsender os følgende afsluttende Bemærkninger til Diskussionen mellem ham og cand. Trap:

Cand. Trap ytrer i Slutningen af sit Gensvar, at han er enig med mig om de faste Taxter og Tilladelsen til at bevare en lille Kapital samtidig med Alderdomsunderstøttelsen, og dette er jo Hovedsagen. Hertil kan jeg endnu føje, at der, som tydeligst udtrykt i Noten S. 311, egentlig heller ikke er nogen Uoverensstemmelse mellem os om, at der fra de Understøttedes Side bør ydes Noget. Men naar vi altsaa begge ere enige om Selvhjælpskravene, hvori ligger da Forskellen? Den ligger deri, at jeg i en vis Forstand er fuldstændig paa det Rene med, hvad han synes at være noget usikker paa, at $4+16 = 16+4$, men at jeg paa den anden Side har Øje for, at de to Summer dog ikke ere æqvale. Det første Tal betegner Hr. Traps Position, det andet min. Han vil have, at den Fattige først skal skaffe »Garanti« for, at han har f. Ex. 4 Kr., saa vil han bevilge 16 Kr. i Alderdomsunderstøttelse. Jeg yder de 16 Kr. og siger, de 4 Kr. skal han selv skaffe, »Resten vil komme fra andre Kilder«. Begge yde vi altsaa ikke de fulde 20 Kr., og han er følgelig

ligesaa fuldt som jeg inde paa min »Tilskudstheori«, som han mener ikke falder i hans Smag. Uoverensstemmelsen ligger saaledes ikke paa dette Punkt. Den fremkommer, naar man gennemlæser, hvad han bemærker S. 346, hvor han finder en Modsigelse mellem mig i Bogen og mig i Gensvaret. En saadan eksisterer ikke, idet Hemmeligheden er, at der alligevel er en stor Forskel mellem 4+16 og 16+4. Det er nemlig kun givet de Færreste at skaffe en virkelig effektiv Garanti, Caution, Sikkerhed, eller hvad man nu forlanger, for 4, for 2, ja for 1 Kr. maanedlig hele Resten af deres Dage, ja Aar, forudsat, man gør Alvor af det og ikke lader sig nøje med lidt Legetøj, for ellers faar man ikke, hvad Hr. Trap kalder »et kraftigt Tag i Bevidstheden for at bringe Energien over det døde Punkt.« Stilles den Fordring, at de 4 først skal skaffes, saa er Alderdomsunderstøttelsen en lukket Verden for det aldeles overvejende Flertal, og Loven reduceret til en Lov af lidet indgribende Art som L. 8. Marts 1856 om de Fattiges Kasse, som den helst maa knyttes til for ikke at have to saadanne Smaakasser i en Kommune. Ydes derimod de 16 Kr. uden Knurren efter bestemte Taxter, som baade den Fattige selv, længe før han bliver 60 Aar, og hans Slægt og Venner vide, de skulle rette sig efter, saa faar Bevidstheden det forlangte »kraftige Tag« og Energien vaagner. Se, dette er Forskellen mellem 4+16 og 16+4.

Til Foranstaaende svarer cand. Trap, at »naar man vil have en vis Sum ud og er sikker paa at have to dertil egnede Addender, er disses Orden ligegyldig; men naar kun den ene Addend er forud givet, den anden derimod unddrager sig Ens Magt, maa man være forberedt paa at se et andet Enderesultat end det, man havde ønsket. Denne Betragtning finder Anvendelse paa Kontorchef Ræders Forsørgelsestheori.«

